

øget behandlingsindsats over for de seksualforbrydere, som i dag ikke modtager nogen reel behandling.

Men lovforslaget indeholder også et element, som Enhedslisten under ingen omstændigheder kan støtte, nemlig øget anvendelse af forvaring.

Enhedslisten er principielt imod tidsubstemte forvaringsdomme. Det skyldes bl.a., at der hermed sker en sammenblanding af behandling og straf.

Enhedslisten mener, at der kan rejses det helt grundlæggende spørgsmål, om et fængsel virkelig er et egnet miljø at behandle folk med psykiske problemer i. I den forbindelse har Enhedslisten bemærket det synspunkt, som Jørgen Ortmann, der har arbejdet som psykiatrisk overlæge på Anstalten ved Herstedvester, for nogle år siden gav udtryk for i en artikel i fagbladet Sygeplejersken: »Såvel generelt som i relation til sindssyge kriminelle har der i Herstedvester til stadighed bestået en konflikt mellem behandling og straf. Denne konflikt blev skærpet ved ændringen fra lægelig til juridisk ledelse, idet straffuldbyrdsen herefter blev det absolut primære, og behandling ikke har kunnet gennemføres, hvor den på den mindste måde var i modstrid med strafprincippet.«

Enhedslistens opfattelse er, at folk, som gentagne gange har begået alvorlige seksualforbrydelser, bør behandles som de alvorlige karakterafvigere, de er, og idømmes en behandlingsdom. Dermed gives der mulighed for at indespærre en person i ubestemt tid på en behandlingsinstitution. Men det centrale er ikke straffen, men netop behandlingen, så nye forbrydelser undgås.

Denne opfattelse var også baggrunden for, at justitsministeren blev bedt om at yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, som sikrer, at ikke-sindssyge karakterafvigere/karakterinsufficente, der har begået alvorlig sædelighedskriminalitet, anbringes og behandles i henhold til straffelovens §§ 68 og 69 på hospitalsafsnit i den psykiatriske sygehussektor.

Justitsministeriets afvisning af at yde bistand til et sådant ændringsforslag med henvisning til, at »en så vidtgående omlægning af de institutionsmæssige rammer for behandlingen af personer, der har begået alvorlige seksualforbrydelser, vil kræve nøje overvejelser og drøftelse med de berørte statslige og kommu-

nale myndigheder, der berøres af en sådan ændring«, viser med den fornødne tydelighed den afgrund, som findes mellem justitsministerens ønske om forvaring med henblik på straf og Enhedslistens ønske om behandling med henblik på helbredelse.

Derudover har Enhedslisten bemærket, at Dansk Psykiatrisk Selskab i sit høringssvar skriver, »at det ud fra en lægelig synsvinkel vil være særdeles vanskeligt at afgrænse de få yderligere personer, der efter forslaget formodes at blive idømt forvaring«, og derfor frygter, at der er »risiko for en udgliden, således at antallet af forvaringsdomme stiger mere end forudsat«. Denne frygt deler Enhedslisten.

Frygten bliver bestemt ikke mindre, når Justitsministeriet i bemærkningerne til lovforslaget udpeger anklagemyndigheden som en garant for retssikkerheden, der »vil føre løbende tilsyn med, om der er grundlag for at ophæve eller ændre en dom til forvaring« (side 12). Enhedslisten har i den forbindelse naturligvis noteret sig, at justitsministeren i et svar har måttet erkende, at anklagemyndigheden frem til i dag i intet tilfælde har begæret en prøveudskrivelse fra forvaring.

Afslutningsvis skal det siges, at Enhedslisten i sidste ende meget gerne ville have stemt for øget brug af samfundstjeneste og behandlingstilbud til visse grupper af seksualforbrydere. På grund af flertallets accept af øget brug af tidsubstemt forvaring lader dette sig desværre ikke gøre. Men nu er det sagt!

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (EL):

Til § 1

1) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer: »01. I § 74 indsættes efter »forvaring« ordene: », herunder om at anbringelse kan ske på en psykiatrisk hospitalsafdeling.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til § 4

2) I *stk. 1* ændres »1. januar 1997« til: »1. maj 1997«.